

Super mami na obisku v šolski knjižnici

V šolski knjižnici OŠ Rodica smo se imeli 29. januarja zelo prijetno. Pogovarjali smo se s Karolino Vrtačnik, avtorico knjige **Super mami z napako**. Knjiga je izšla pri založbi Otroci (2007).

Kako se je vse skupaj začelo? Neko šolsko dopoldne mi je z nasmehom na obrazu nasproti prišla kolegica Sonja in v rokah stiskala nekaj belega, z zanimivo sliko: ženska noga v čevljih z visokimi petami, prekrita z rdečim nageljnomo, spodaj zelena skodelica kave, poleg pa plastična račka s tremi malimi račkami; in napis Super MAMI z napako. Knjigo, seveda. In potem je sledilo moje (pričakovano) vprašanje: »Sonja, kaj tako lepega se je zgodilo, da vsa žariš?«

»Od Maše mami je napisala knjigo in omenja tudi našo šolo in takooooooooo smešna je.«

»Zanimivo, to bi bilo pa krasno, če bi jo prišla predstaviti, kaj misliš?«

Ravnateljica me je nekega jutra povabila v svojo pisarno, kjer je že sedela gospa Karolina. Določile smo datum, malo premišljale, kako naj uskladimo bližnji porod njenega otroka ... in priprave so stekle.

Zvečer sem prinesla knjigo domov. Prebrala sem jo na dušek. Zraven pa sem se tako krohotala, kot že dolgo ne. Ob knjigi že dolgo ne.

Kako sploh lahko mama (mlada) s tremi otroci in enim v pričakovanju najde čas za pisanje? Od kje ta zdravi optimizem, humor, ki preveva celo knjigo? Združiti poklic mame s poklicem pisateljice, novinarke – se to sploh da?

Na vprašanja gospa Karolina odgovarja: »Čas za pisanje si kar vzamem, saj imamo jasno določene naloge in obveznosti v naši družini. Optimizma sem se priučila z otroci.«

Kdo je Karolina Vrtačnik? Sama pravi: »Na Vir sem priseljena, od kod sem doma, težko opredelim, saj sem bila pravi potujoči otrok, pa čeprav nisem odraščala v oficirski družini. Starši so Savinjšani, jaz pa sem tam živela le nekaj let, preden sem zaradi šolanja odšla od doma, in sem še najbolj doma kar tam, kjer imam srce - torej kjer je moja družina in me lokacija resnično ne obremenjuje.«

Pogovarjali sva se slabo uro in se dotaknili vsega po malem. Knjige. Vzgoje otrok. Vrednot. Življenja pravzaprav. In tudi nevšečnosti, ki nam jih življenje vsakodnevno pošilja na našo pot.

»No torej, kot že rečeno se ne šminkam, ne friziram, ne ... rada bi bila popolna. Saj veš, neke vrste supermami! Zato z otroki pečem piškote, ki so nemogočih oblik in vedno malce zažgani, pa hčeri šivam obleke, ki jih potem skrijem, ker so njej najlepše na svetu, jaz pa vem, da v njih ne sme med ljudi. In se sprašujem, zakaj je zloščena steklokeramična plošča bolj cenjena kot dober intervju? Zakaj je tako pomembno, da so fuge v kopalnici snežno bele, ni pa pomembno, da znam v nekaj minutah napisati govor?« (str. 17-18)

Prijeten večer se je naredil. Kot da bi bila že pomlad. Dišeča. Sončna. Ki vabi. V življenje. Pa saj je pravzaprav bil pomladni večer. Gospa Karolina je prinesla pomlad k nam. S čim? S tem, da nam je pokazala, da super mamice še obstajajo. Take optimistične. Take, ki vedo, da je družina pomembna. In da je pomembno tudi to, da se **mama** uresniči tudi na poklicnem področju, tako je sama zadovoljna in takrat lahko daje družini dom, varnost, sprejetost, spontanost, ljubezen in srečo.

Ko bi jih bilo več takih super mamic (pa čeprav z napako, saj kdo jih pa nima?). Če si želite podariti nekaj lepega, preberite knjigo.

Sabina Burkeljca

